

สมมติฐานข้อที่ 2 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับสารในเชิงบวก

จากตาราง 4.23 ไม่พบว่าพฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

ผู้วิจัยยังไม่สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของครอบครัวกับพฤติกรรมการรับสารได้อย่างชัดเจน จึงนำตัวแปรตัวที่ 3 มาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบ ได้แก่ เพศ (ตาราง 4.24) อายุ (ตาราง 4.25) และความรู้ของผู้รับสาร (ตาราง 4.26)

1. จากตาราง 4.24 เมื่อได้นำเอาเพศของผู้รับสารมาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่างสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. จากตาราง 4.25 เมื่อได้นำเอาอายุของผู้รับสารมาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่างสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. จากตาราง 4.26 เมื่อได้นำเอาความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลามมาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่างสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 4.27 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสาร (n) สำหรับกลุ่ม
ความรู้ของผู้รับสาร

พฤติกรรมการรับสาร	ความรู้ของผู้รับสาร				รวม
	ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา	
น้อย	0.0 (0)	14.8 (9)	14.0 (22)	25.0 (11)	15.9 (42)
ปานกลาง	100.0 (2)	85.2 (52)	86.0 (135)	75.0 (33)	84.1 (222)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (2)	100.0 (61)	100.0 (157)	100.0 (44)	100.0 (204)
Chi - Square	3.57938				
Significance (P)	.31061				
ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์	-.0852				

จากตาราง 4.27 ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับความรู้
ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้รับสารที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีพฤติกรรมการ
รับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 สำหรับผู้รับสารที่สำเร็จหรือ
กำลังเรียนมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.2
รองลงมาคือ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 85.2 รองลงมาคือ พฤติกรรม
การรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.8 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก ส่วน
ผู้รับสารที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางจำนวน
มากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมาคือ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็น
ร้อยละ 14.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก และผู้รับสารที่สำเร็จหรือกำลังเรียน
อุดมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ
พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ตาราง 4.28 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกรับสารจาก สภก. 11 จำนวนตามความถี่ของผู้รับสาร โดยใช้เพศของผู้รับสารเป็นปัจจัยทดสอบ

	เพศของผู้รับสาร									
	เพศชาย					เพศหญิง				
	ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา	รวม	ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา	รวม
น้อย	0.0 (0)	12.8 (5)	15.7 (16)	30.3 (10)	17.6 (31)	0.0 (0)	18.2 (4)	10.9 (6)	9.1 (1)	12.5 (11)
ปานกลาง	100.0 (2)	87.2 (34)	84.3 (86)	69.7 (23)	82.4 (145)	0.0 (0)	81.8 (18)	89.1 (49)	90.9 (10)	87.5 (77)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (2)	100.0 (39)	100.0 (102)	100.0 (33)	100.0 (176)	100.0 (0)	100.0 (22)	100.0 (55)	100.0 (11)	100.0 (88)
Chi-Square	4.96791					.89351				
Significance (P)	.17416					.63970				

จากตาราง 4.28 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสารกับความรู้อของผู้รับสาร โดยแยกออกเป็นเพศชายและเพศหญิงไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์ กับความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า เพศชายที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางอย่างเฉียด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในขณะที่เพศชายที่สำเร็จหรือกำลังศึกษาในประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษามีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 87.2, 84.3, 69.7 มากกว่าพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.8, 15.7 และ 30.3 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ส่วนเพศหญิงที่ไม่ได้เรียนหนังสือไม่มีพฤติกรรมการรับสาร แต่เพศหญิงที่สำเร็จหรือกำลังเรียนในประถมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาได้แก่พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 18.2 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก ส่วนเพศหญิงที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 89.1 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.9 โดยไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก เช่นเดียวกับผู้รับสารที่สำเร็จหรือกำลังศึกษาในอุดมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.1 โดยไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ตาราง 4.29 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สภท. 11 จำนวนตามความถี่ของพื้นที่รับสารโดยใช้ช่วงอายุของพื้นที่รับสารเป็นปัจจัยทดสอบ

พฤติกรรมการรับสาร	ช่วงอายุของพื้นที่รับสาร														
	15 - 19 ปี					20 - 25 ปี					26 - 30 ปี				
	ไม่เขียน	ประมาณ	มีชชมา	อุดมฯ	รวม	ไม่เขียน	ประมาณ	มีชชมา	อุดมฯ	รวม	ไม่เขียน	ประมาณ	มีชชมา	อุดมฯ	รวม
น้อย	0.0 (0)	12.5 (2)	12.9 (11)	30.0 (3)	14.3 (16)	0.0 (0)	7.7 (2)	13.6 (8)	27.6 (8)	15.7 (18)	0.0 (0)	26.3 (5)	23.1 (3)	0.0 (0)	21.6 (8)
ปานกลาง	100.0 (1)	87.5 (14)	87.1 (74)	70.0 (7)	85.7 (96)	100.0 (1)	92.3 (24)	86.4 (51)	72.4 (21)	84.3 (97)	0.0 (0)	73.7 (14)	76.9 (10)	100.0 (5)	78.4 (29)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (1)	100.0 (16)	100.0 (85)	100.0 (10)	100.0 (112)	0.0 (1)	100.0 (26)	100.0 (59)	100.0 (29)	100.0 (115)	0.0 (0)	100.0 (19)	100.0 (13)	100.0 (5)	100.0 (37)
Chi-Square	2.35049					4.75749					1.64261				
Significance (P)	.50292					.19044					.43986				

จากตาราง 4.29 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสาร กับความรู้ของผู้รับสาร โดยแยกตามช่วงอายุของผู้รับสาร ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสาร มีความสัมพันธ์กับความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่สำเร็จหรือกำลังศึกษาในประถมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.5 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.5 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก เช่นเดียวกับผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปีที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.9 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก และผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปีที่สำเร็จหรือกำลังเรียนอุดมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ที่สำเร็จหรือกำลังศึกษาในประถมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.7 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก เช่นเดียวกับผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารมาก จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.4 รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.6 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก และผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปีที่สำเร็จหรือกำลังเรียนอุดมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.6 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ส่วนผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปีที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีพฤติกรรมการรับสาร ส่วนผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ที่สำเร็จหรือกำลังศึกษาในประถมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 23.6 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก และผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสาร

ปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการ
รับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 23.1 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก แต่ผู้มีอายุ
ระหว่าง 26 - 30 ปีที่สำเร็จหรือกำลังเรียนอุดมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง
เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตาราง 4.30 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สสส. 11 จำนวนความถี่ของผู้รับสารโดยใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวเป็นปัจจัยควบคุม

พฤติกรรมการรับสาร	ภาษาสื่อสารในครอบครัว														
	ภาษามลายูท้องถิ่น					ไทยปนมลายู					ภาษาไทย				
	ไม่เริ่ม	ประมาณ	มีชนม	อุดม	รวม	ไม่เริ่ม	ประมาณ	มีชนม	อุดม	รวม	ไม่เริ่ม	ประมาณ	มีชนม	อุดม	รวม
น้อย	0.0 (0)	15.0 (6)	23.4 (15)	34.5 (10)	23.0 (31)	0.0 (0)	0.0 (0)	11.1 (2)	9.1 (1)	9.1 (3)	0.0 (0)	17.6 (3)	6.7 (5)	0.0 (0)	8.3 (8)
ปานกลาง	100.0 (2)	85.0 (34)	76.6 (49)	65.5 (19)	77.0 (104)	0.0 (0)	100.0 (4)	88.9 (16)	90.9 (10)	90.9 (30)	0.0 (0)	82.4 (14)	93.3 (70)	100.0 (4)	91.7 (88)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (2)	100.0 (40)	100.0 (64)	100.0 (29)	100.0 (135)	0.0 (0)	100.0 (4)	100.0 (18)	100.0 (11)	100.0 (33)	0.0 (0)	100.0 (17)	100.0 (75)	100.0 (4)	100.0 (96)
Chi-Square	4.21958					.48889					2.56684				
Significance (P)	.23931					.76314					.27709				

จากตาราง 4.30 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสาร กับความรู้ของผู้รับสาร โดยแยกตามภาษาสื่อสารในครอบครัวของผู้รับสาร ไม่พบว่าพฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้รับสารที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวเป็นภาษามลายูท้องถิ่นและไม่ได้เรียนหนังสือมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในขณะที่ผู้ที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นและสำเร็จหรือกำลังศึกษาในประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 85.0, 76.6, 65.5 มากกว่าพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.0, 23.4 และ 34.5 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ผู้รับสารที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัว เป็นภาษามลายูท้องถิ่นปนภาษาไทยและไม่ได้เรียนหนังสือไม่มีพฤติกรรมการรับสาร แต่ผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนประถมศึกษา มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในขณะที่ผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษาและผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนอุดมศึกษามีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็น 88.9 และ 90.9 มากกว่าพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.1 และ 9.1 ตามลำดับ โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ส่วนผู้รับสารที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัว เป็นภาษาไทยและไม่ได้เรียนหนังสือไม่มีพฤติกรรมการรับสาร ในขณะที่ผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนประถมศึกษา และผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัศึกษามีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 82.4 และ 93.3 มากกว่าพฤติกรรมการรับน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.6 และ 6.7 ตามลำดับ โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก ซึ่งผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนในอุดมศึกษามีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ของผู้รับสารสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับสารในเชิงบวก

จากตาราง 4.27 ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

ผู้วิจัยยังไม่สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของผู้รับสารกับพฤติกรรมการรับสารได้อย่างชัดเจน จึงนำตัวแปรตัวที่ 3 มาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบ ได้แก่ เพศ (ตาราง 4.28) อายุ (ตาราง 4.29) และ ภาษาที่สื่อสารในครอบครัว (ตาราง 4.30)

1. จากตาราง 4.28 เมื่อได้นำเอาเพศของผู้รับสารมาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่างความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. จากตาราง 4.29 เมื่อได้นำเอาอายุของผู้รับสารมาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่างความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05
3. จากตาราง 4.30 เมื่อได้นำเอาภาษาสื่อสารในครอบครัวมาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่างความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.31 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกรับสาร (สทท. 11) จำแนกตาม
ความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลาม

พฤติกรรมกรับสาร	ความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลาม			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
น้อย	0.0	0.0	16.0	15.9
	(0)	(0)	(42)	(42)
ปานกลาง	0.0	100.0	84.0	84.1
	(0)	(2)	(220)	(222)
มาก	0.0	0.0	0.0	0.0
	(0)	(0)	(0)	(0)
รวม	0.0	100.0	100.0	100.0
	(0)	(2)	(262)	(264)
Chi - Square	.38127			
Significance (P)	.53693			
ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r)	-.0380			

จากตาราง 4.31 ไม่พบว่า พฤติกรรมกรับสารมีความสัมพันธ์กับความ
ยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ไม่มีผู้รับสารที่มีความยึดมั่นผูกพันในศาสนา
อิสลามต่ำ สำหรับผู้รับสารที่มีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลามสูง มีพฤติกรรมกร
รับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.0 และรองลงมา มีพฤติกรรมกร
รับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 16.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกรรับสารมาก ส่วนผู้รับสารที่มี
ความยึดมั่นผูกพันในศาสนาปานกลาง มีพฤติกรรมกรรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว
คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตาราง 4.32 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สภท. 11 จำนวนความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นใน
 คำสนทนา โดยใช้เพศของผู้รับสารเป็นปัจจัยทดสอบ

พฤติกรรมการรับสาร	เพศของผู้รับสาร							
	เพศชาย				เพศหญิง			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
น้อย	0.0 (0)	0.0 (0)	17.7 (31)	17.6 (31)	0.0 (0)	0.0 (0)	16.0 (42)	12.5 (11)
ปานกลาง	0.0 (0)	100.0 (1)	82.3 (144)	82.4 (145)	0.0 (0)	100.0 (1)	84.0 (20)	87.5 (77)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	0.0 (0)	100.0 (1)	100.0 (175)	100.0 (176)	0.0 (0)	100.0 (1)	100.0 (1)	100.0 (88)
Chi-Square	.21501				.14450			
Significance (P)	.64286				.70385			

จากตาราง 4.32 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสารกับความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาอิสลาม โดยแยกออกเป็นเพศหญิงและเพศชาย ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้รับสารที่เป็นเพศชายและมีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาสูง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 82.3 มากกว่าพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.7 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก และผู้รับสารเพศชายที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาปานกลาง จะมีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0

ส่วนผู้รับสารที่เป็นเพศหญิง และมีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาสูงมีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 87.4 มากกว่าพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.6 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมากเช่นกัน และผู้รับสารเพศหญิงที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาปานกลางจะมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตาราง 4.33 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สทส. 11 จำนวนตามความถี่ที่เพิ่มขึ้นในศาสนาอิสลาม โดยใช้ช่วงอายุของผู้รับสาร
เป็นปัจจัยทดสอบ

พฤติกรรมการรับสาร	ช่วงอายุของผู้รับสาร											
	15 - 19 ปี				20 - 25 ปี				26 - 30 ปี			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
น้อย	0.0	0.0	14.4	14.3	0.0	0.0	15.8	15.7	0.0	0.0	21.6	21.6
	(0)	(0)	(16)	(16)	(0)	(0)	(18)	(18)	(0)	(0)	(8)	(8)
ปานกลาง	0.0	100.0	85.6	85.7	0.0	100.0	84.2	84.3	0.0	0.0	78.4	78.4
	(0)	(1)	(95)	(96)	(0)	(1)	(96)	(97)	(0)	(0)	(29)	(29)
มาก	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)
รวม	0.0	100.0	100.0	100.0	0.0	100.0	100.0	100.0	0.0	0.0	100.0	100.0
	(0)	(1)	(111)	(112)	(0)	(1)	(114)	(115)	(0)	(0)	(37)	(37)
Chi-Square	ไม่สามารถคำนวณค่า				ไม่สามารถคำนวณค่า				ไม่สามารถคำนวณค่า			
Significance (P)	ไม่สามารถคำนวณค่า				ไม่สามารถคำนวณค่า				ไม่สามารถคำนวณค่า			

จากตาราง 4.33 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสารกับความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาอิสลาม โดยแยกตามช่วงอายุของผู้รับสาร ไม่พบว่าพฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับความรู้ของผู้รับสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ไม่สามารถคำนวณค่าไค-สแควร์)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ไม่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาต่ำ และผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาปานกลาง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 แต่ผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปีที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาสูง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.4 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ไม่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาต่ำ และผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาปานกลาง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 แต่ผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาสูง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.8 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ส่วนผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ไม่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาต่ำ และผู้มีอายุระหว่าง 26-30 ปีที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาปานกลางไม่มีพฤติกรรมการรับสาร แต่สำหรับผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ที่มีความยึดมั่นศรัทธาในศาสนาสูง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.4 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.6 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ตาราง 4.34 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สทท. 11 จำนวนตามความถี่ที่บันทึกไว้ในสำเนา โดยให้ความรู้ของผู้นับสารเป็นปัจจัยควบคุม

พฤติกรรมการรับสาร	ความรู้ของผู้นับสาร							
	ไม่ได้เรียน				ประถมศึกษา			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
น้อย	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	14.8	14.8
	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(9)	(9)
ปานกลาง	0.0	0.0	100.0	100.0	0.0	0.0	85.2	85.2
	(0)	(0)	(2)	(2)	(0)	(0)	(52)	(52)
มาก	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)
รวม	0.0	0.0	100.0	100.0	0.0	0.0	100.0	100.0
	(0)	(0)	(2)	(2)	(0)	(0)	(61)	(61)
Chi-Square	ไม่สามารถคำนวณค่า				ไม่สามารถคำนวณค่า			
Significance (P)	ไม่สามารถคำนวณค่า				ไม่สามารถคำนวณค่า			

ตาราง 4.34 (ต่อ) จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สกท. 11 จำนวนตามความถี่ต้น
ในศาสนา โดยให้ความรู้ของผู้รับสารเป็นปัจจัยควบคุม

พฤติกรรมการรับสาร	ความรู้ของผู้รับสาร							
	มัธยมศึกษา				อุดมศึกษา			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
น้อย	0.0	0.0	14.19	14.0	0.0	0.0	25.0	25.0
	(0)	(0)	(22)	(22)	(0)	(0)	(11)	(11)
ปานกลาง	0.0	100.0	85.81	86.0	0.0	0.0	75.0	75.0
	(0)	(2)	(133)	(135)	(0)	(0)	(33)	(33)
มาก	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)
รวม	0.0	100.0	100.0	100.0	0.0	0.0	100.0	100.0
	(0)	(2)	(155)	(157)	(0)	(0)	(44)	(44)
Chi-Square	.33013				ไม่สามารถคำนวณค่า			
Significance (P)	.56558				ไม่สามารถคำนวณค่า			

จากตาราง 4.34 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสารกับความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลาม โดยแยกตามความรู้ของผู้รับสาร ไม่พบว่าพฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันในศาสนาอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ไม่สามารถคำนวณค่าไค-สแควร์)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้รับสารที่ไม่ได้เรียนหนังสือและมีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาต่ำและปานกลางไม่มีพฤติกรรมการรับสาร แต่ผู้ที่มีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาสูงจะมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0

ผู้รับสารที่สำเร็จหรือกำลังเรียนประถมศึกษา และมีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาต่ำ และปานกลางก็ไม่มีพฤติกรรมการรับสาร แต่ผู้ที่มีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาสูงมีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 85.2 มากกว่าพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.8 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ไม่มีผู้รับสารที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษาและมีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาต่ำ และผู้มีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาปานกลาง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในขณะที่ผู้มีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาสูง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 85.8 มากกว่าพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.2 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ส่วนผู้รับสารที่สำเร็จหรือกำลังเรียนอุดมศึกษาและมีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาต่ำ และปานกลางไม่มีพฤติกรรมการรับสาร ในขณะที่ผู้ที่มีความยึดมั่นผูกพันในศาสนาสูง มีพฤติกรรมการรับสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 75.0 มากกว่าพฤติการณ์น้อย คิดเป็นร้อยละ 25.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

สมมติฐานข้อที่ 4 ความยึดมั่นผูกพันในศาสนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การรับสารในเชิงลบ

จากตาราง 4.31 ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับความ
ยึดมั่นผูกพันในศาสนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

ผู้วิจัยยังไม่สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างความยึดมั่นผูกพันในศาสนา
กับพฤติกรรมการรับสารได้อย่างชัดเจน จึงนำตัวแปรตัวที่ 3 มาเป็นตัวแปรคุม หรือ
ปัจจัยทดสอบ ได้แก่ เพศ (ตาราง 4.32) อายุ (ตาราง 4.33) และความรู้ของผู้
รับสาร (ตาราง 4.34)

1. จากตาราง 4.32 เมื่อได้นำเอาเพศของผู้รับสารมาเป็นตัวแปรคุมหรือ
ปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่างความ
ยึดมั่นผูกพันในศาสนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากตาราง 4.33 เมื่อได้นำเอาอายุของผู้รับสารมาเป็นตัวแปรคุม หรือ
ปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่าง
ความยึดมั่นผูกพันในศาสนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากตาราง 4.34 เมื่อได้นำเอาความรู้ของผู้รับสารมาเป็นตัวแปรคุม
หรือปัจจัยทดสอบแล้ว ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการรับสารในระหว่าง
ความยึดมั่นผูกพันในศาสนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.35 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกรับสาร (สพท. 11) จำแนกตาม
ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

พฤติกรรมกรับสาร	ภาษาสื่อสารในครอบครัว			
	ภาษาไทย	มลายูท้องถิ่น ปนไทย	ภาษามลายู ท้องถิ่น	รวม
น้อย	8.3 (8)	9.1 (3)	23.0 (31)	15.9 (42)
ปานกลาง	91.7 (88)	90.9 (30)	77.0 (104)	84.1 (222)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (96)	100.0 (33)	100.0 (135)	100.0 (264)
Chi - Square	10.28617			
Significance (P)	.00584			
ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r)	.1883			

จากตาราง 4.35 พบว่า พฤติกรรมกรับสารมีความสัมพันธ์กับภาษา
สื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง ($P < .01$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้รับสารที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นสื่อสารใน
ครอบครัวและมีพฤติกรรมกรับสารปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.0
รองลงมาคือ พฤติกรรมกรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 23.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกร
รับสารมาก

ผู้รับสารที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปนภาษาไทย และมีพฤติกรรมกรับสาร
ปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมา คือพฤติกรรมกรับสารน้อย
คิดเป็นร้อยละ 9.1 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกรรับสารมาก

ผู้รับสารที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัวและมีพฤติกรรมกรับสาร
ปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมาคือ พฤติกรรมกรับสาร
น้อย คิดเป็นร้อยละ 8.3 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกรรับสารมาก

ตาราง 4.36 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สทท. 11 จำนวนคำถามภาษาที่ใช้สื่อสารใน
ครอบครัว โดยใช้เพศของผู้รับสารเป็นปัจจัยทดสอบ

พฤติกรรมการรับสาร	เพศของผู้รับสาร							
	เพศชาย				เพศหญิง			
	ไทย	ปานกลาง	มาก	รวม	ไทย	ปานกลาง	มาก	รวม
น้อย	6.5 (3)	12.5 (3)	23.6 (2)	17.6 (31)	10.0 (5)	0.0 (0)	20.7 (6)	12.5 (11)
ปานกลาง	93.5 (43)	87.5 (21)	76.4 (81)	82.4 (145)	90.0 (45)	100.0 (9)	79.3 (23)	87.5 (77)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (46)	100.0 (24)	100.0 (106)	100.0 (176)	100.0 (50)	100.0 (9)	100.0 (29)	100.0 (88)
Chi-Square	6.93705				3.34975			
Significance (P)	.03116				.18733			
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	.1972							

จากตาราง 4.36 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกำรับสารกับภาษาสื่อสารในครอบครัว โดยแยกออกเป็นเพศหญิงและเพศชายพบว่า พฤติกรรมกำรับสารของเพศชายมีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) แต่พฤติกรรมกำรับสารของเพศหญิง ไม่พบความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า เพศชายที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมกำรับสารปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.5 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมกำรับสารปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.5 รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมกำรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.5 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกำรับสารมาก สำหรับเพศชายที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปนภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมกำรับสารปานกลางมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และรองลงมาได้แก่ พฤติกรรมกำรับสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 12.5 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกำรับสารมาก ส่วนเพศชายที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัว คงมีพฤติกรรมกำรับสารปานกลางมากที่สุดด้วย คิดเป็นร้อยละ 76.4 และรองลงมาคือพฤติกรรมกำรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 23.6 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกำรับสารมาก

เพศหญิงที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมกำรับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.0 และรองลงมาคือพฤติกรรมกำรับสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 10.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกำรับสารมาก สำหรับเพศหญิงที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปนภาษาไทย เป็นภาษาสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมกำรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 และเพศหญิงที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัว จะมีพฤติกรรมกำรับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมาคือพฤติกรรมกำรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 20.7 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมกำรับสารมาก

ตาราง 4.37 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมมารับสารจาก สภท. 11 จำนวนความภาคภูมิใจในตัวเอง โดยใช้ช่วงอายุของผู้รับสาร เป็นปัจจัยทดสอบ

พฤติกรรมมารับสาร	ช่วงอายุของผู้รับสาร											
	15 - 19 ปี				20 - 25 ปี				26 - 30 ปี			
	ไทย	ปานกลาง	มาก	รวม	ไทย	ปานกลาง	มาก	รวม	ไทย	ปานกลาง	มาก	รวม
น้อย	24.1 (13)	0.0 (0)	6.4 (3)	14.3 (16)	19.0 (12)	15.4 (2)	10.3 (4)	15.7 (18)	33.3 (6)	11.1 (1)	10.0 (1)	21.6 (8)
ปานกลาง	75.9 (41)	100.0 (11)	93.6 (44)	85.7 (96)	81.0 (51)	84.6 (11)	89.7 (35)	84.3 (97)	66.7 (12)	88.9 (8)	90.0 (9)	78.4 (29)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (54)	100.0 (11)	100.0 (47)	100.0 (112)	100.0 (63)	100.0 (13)	100.0 (39)	100.0 (115)	100.0 (18)	100.0 (9)	100.0 (10)	100.0 (37)
Chi-Square	8.45580				1.41091				2.84057			
Significance (P)	.01458				.49388				.24165			
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	.2423											

จากตาราง 4.37 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมมารับสารกับภาษาสื่อสารในครอบครัว โดยแยกตามช่วงอายุของผู้รับสารพบว่า พฤติกรรมมารับสารของช่วงอายุระหว่าง 15 - 19 ปี มีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) แต่พฤติกรรมมารับสารของช่วงอายุระหว่าง 20 - 25 ปี และช่วงอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ไม่พบความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.9 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมมารับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 24.1 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก และผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่ใช้ภาษามลายูสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 แต่ผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่ใช้ภาษามลายูสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.6 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมมารับสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 6.4 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก

ผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปีที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมมารับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 19.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก เช่นเดียวกับผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี ที่ใช้ภาษามลายูสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมมารับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.4 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก และผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปีที่ใช้ภาษามลายูสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.7 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมมารับสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 10.3 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก

ส่วนผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมมารับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 33.3 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก เช่นเดียวกับผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ที่ใช้ภาษามลายูสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมมารับสารปานกลาง จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.9 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรม

การรับสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 11.1 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก และผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมมารับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมมารับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมมารับสารมาก

ตาราง 4.38 จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สทศ. 11 จำนวนตามภาษาสื่อสารใน
ครอบครัว โดยให้ความรู้ของผู้รับสารเป็นปัจจัยควบคุม

พฤติกรรมการรับสาร	ความรู้ของผู้รับสาร							
	ไม่ได้เรียน				ประถมศึกษา			
	ไทย	ปนมลายู	มลายู	รวม	ไทย	ปนมลายู	มลายู	รวม
น้อย	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	17.6 (3)	0.0 (0)	15.0 (6)	14.5 (9)
ปานกลาง	0.0 (0)	0.0 (0)	100.0 (2)	100.0 (2)	82.4 (14)	100.0 (4)	85.0 (34)	85.2 (52)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	0.0 (0)	0.0 (0)	100.0 (2)	100.0 (2)	100.0 (17)	100.0 (4)	100.0 (40)	100.0 (61)
Chi-Square	ไม่สามารถคำนวณค่า				.80765			
Significance (P)	ไม่สามารถคำนวณค่า				.66786			

ตาราง 4.38 (ต่อ) จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับสารจาก สกท. 11 จำนวนตามภาษาสื่อสารใน
ครอบครัว โดยใช้ความรู้ของผู้รับสารเป็นปัจจัยควบคุม

พฤติกรรมการรับสาร	ความรู้ของผู้รับสาร							
	มัธยมศึกษา				อุดมศึกษา			
	ไทย	ชนมลาฮู	มลาฮู	รวม	ไทย	ชนมลาฮู	มลาฮู	รวม
น้อย	6.7 (5)	11.1 (2)	23.4 (15)	14.0 (22)	0.0 (0)	9.1 (1)	34.5 (10)	25.0 (11)
ปานกลาง	93.3 (70)	88.9 (16)	76.6 (49)	86.0 (135)	100.0 (4)	90.9 (10)	65.5 (19)	75.0 (33)
มาก	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)
รวม	100.0 (75)	100.0 (18)	100.0 (64)	100.0 (157)	100.0 (4)	100.0 (11)	100.0 (29)	100.0 (44)
Chi-Square	6.20287				4.20899			
Significance (P)	.01655				.12191			
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	.2257							

จากตาราง 4.38 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสารกับภาษาสื่อสารในครอบครัว โดยแยกตามความรู้ของผู้รับสาร พบว่าพฤติกรรมของผู้รับสารของผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) แต่พฤติกรรมการรับสารของผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนประถมศึกษา และอุดมศึกษารวมทั้งผู้ที่ไม่ได้เรียนไม่พบความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)

เมื่อพิจารณาต่อไปพบว่า ผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนประถมศึกษาและใช้ภาษามลายูท้องถิ่นสื่อสารในครอบครัว จะมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมาคือพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.0 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก และผู้ที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นปนภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมการรับสารเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในขณะที่ผู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.6 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก

ผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัว ก็มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมาคือ พฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.7 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก ส่วนผู้ที่ใช้ภาษาไทยปนภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางจำนวนมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 88.9 รองลงมาคือพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.1 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก สำหรับผู้ที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัว มีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมาคือพฤติกรรมการรับสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 23.4 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมากเช่นกัน

ผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนอุดมศึกษาและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนผู้ที่ใช้ภาษาไทยปนภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางจำนวนมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมาคือพฤติกรรมการรับสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.1 โดยที่ไม่มีพฤติกรรมการรับสารมาก สำหรับผู้ที่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาสื่อสารในครอบครัวมีพฤติกรรมการรับสารปานกลางคิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ พฤติกรรมการรับสารน้อย ร้อยละ 34.5

สมมติฐานข้อ 5 ภาษาสื่อสารภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การรับสารในเชิงลบ

จากตาราง 4.35 พบว่า พฤติกรรมการรับสารมีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารภายในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เป็นบวก ($r = .1883$)

ผู้วิจัยยังไม่สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างภาษาสื่อสารในครอบครัวกับพฤติกรรมการรับสารได้อย่างชัดเจน จึงนำตัวแปรตัวที่ 3 มาเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบ ได้แก่ เพศ (ตาราง 4.36) อายุ (ตาราง 4.37) และความรู้ของผู้รับสาร (ตาราง 4.38)

1. จากตาราง 4.36 เมื่อใช้เพศของผู้รับสารเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว พบว่า พฤติกรรมการรับสารของเพศชายมีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เป็นบวก ($r = .1972$) แต่ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารของเพศหญิงมีความสัมพันธ์ระหว่างภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. จากตาราง 4.37 เมื่อใช้อายุของผู้รับสารเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว พบว่า พฤติกรรมการรับสารของผู้มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี มีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เป็นบวก ($r = .2423$) แต่ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารของผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี และผู้มีอายุ 26 - 36 ปี มีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

3. จากตาราง 4.38 เมื่อใช้ความรู้ของผู้รับสารเป็นตัวแปรคุมหรือปัจจัยทดสอบแล้ว พบว่า พฤติกรรมการรับสารของผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ($r = .2257$) แต่ไม่พบว่า พฤติกรรมการรับสารของผู้ที่ไม่ได้เรียน ผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนประถมศึกษา และผู้ที่สำเร็จหรือกำลังเรียนอุดมศึกษา มีความสัมพันธ์กับภาษาสื่อสารในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ของสมมติฐานข้อที่ 5 ไม่ได้เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากยังมีเงื่อนไขเกี่ยวกับเพศของผู้รับสาร อายุของผู้รับสาร และความรู้ของผู้รับสารเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย อันมีผลทำให้ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับสารกับภาษาสื่อสารภายในครอบครัว เป็นไปในทางตรงกันข้ามกับสมมติฐาน ซึ่งจะได้นำเสนอในบทที่ 6 ว่าด้วย สรูป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะต่อไป